

தமிழர்களின் இதயத் துடிப்பு

குடுகம்

நம்பர் | தமிழ் வார இதழ்

17.6.2020

கொரோனாவுடன்
பயணம்...
கரம். சிரம். புறம்
தொடாதீர்!

₹ 20 (தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி)

₹ 25 (மற்ற மாநிலங்களில்)

அத்துமீறும்
சீனா,
ஆக்ஷனில்
இந்தியா!
எல்லையில்
என்ன
நடக்கிறது?

இட்டா... இட்டா...
விழுப்பு மேஸேஜ்!

சாந்தனு 'மாஸ்டர்' விளான்!

யா... ந... தி... டு...!?????

- அ. வேளாங்கண்ணி, சோளிங்கர்.
- பு வி?

நைக்கவை எழுத்தாளர் கடுகு அகஸ்தியன் மறைவ குறித்து..?

- பஞ்ச உத்தண்டராமன், நெய்வேலி வடகுத்து.

கடுகு சிறுத்தாலும் காமெடி குறையாது. வருத்தப்படுவது அவருக்குப் பிடிக்காது. ஆழ்வார் களைப் புனர்க்கை வைக்கக் கூடிய சென்றிருக்கிறார் அவ்வளவுதான்.

சலுங்களில் ஆதார் கட்டாயம் யற்றி?

- மு. மோகன், சத்துவாச்சாரி.

புத்திசாலித்தனம்!

வாழ்க்கை யியூ இருக்க வேண்டும்?

- ச. ஷகிலா பானு, நினேஸ்பூர்.

ம், க இல்லாமல்!

'காட் மேன்' நிறுத்தம்ப்பட்டாமே?

- நேக்கு, சென்னை-116.

ம்!

இளமைக்கு எதிரி?

- பாலாஜி கணேஷ், கோவிலாம்புண்டி.

இன்னொரு இளமை!

அரசு பதில்கள்

'பொன்மகள் வந்தாள்' ஜோதிகா, 'விதி' கஜாதா யார் பாப்?

- ஆர். ரமேஷ்பாபு, விருத்தாசலம்.

சஜாதா படம், பார்ப்பவர்களை அழ வைத்தார். ஜோதிகா படத்தில் எல்லோரும் அழிகிறார்கள்!

சென்னை, செங்கல்யட்டு, காஞ்சி புரம், திருவள்ளூர் மாவட்ட மக்கள் வாழ்வாதாரம் இன்னும் கெள்விக் குறியாடுகள்..? தாங்கள் நாலு கூறுதல் சொல்லக் கூடாதா?

ஞ, சேலவாயல், வாரு செத்து செத்து விளையாடுதாம்!

சமித்தில் உம் மனதைக் கலங்குமுத்த விழும்?

கேரளாவில், உணவு தேடி வந்த கர்ப்பானினி யானையை அன்னாசிப் பழத்துக்குள் வெடி வைத்துக் கொலை செய்த சம்பவம் தான். அதே போன்ற அன்னாசிப் பழத்தை அந்தக் கொலைகாரனுக்கு....

இது பற்றி, அந்த யானையும், அதன் வயிற்றில் இருந்த சிகவும் பேசுவதாக வதனப் புத்தகத்தில் காம்கோர் கே புலனேஸ்ஸாரி எழுதிய இந்தப் புதியும் மனதைக் கணக்க வைக்கிறது.

பசிக்கிறது என்று சொன்னது ஒரு குற்றமா?

இப்போது எனக்குப் பசிக்கிறது.

என்ன வோ தெரியலை. வழக்கமாக இந்த நேரத்துக்கு ஏதா வது சாப்பிடக் கொடுத்துவிடும் அம்மா இன்று சாப்பாடே தரவில்லை. 'பசி வயிற்றைக் கொல்கிறது. ஏதேனும் சாப்பிடக் கொடும்மா' கெஞ்சிப் பார்த்துவிட்டேன். மற்றும், அவள் கேப் பதாக இல்லை. எங்கேயோ வேக வேகமாக நடக்கிறானே துவிர சாப்பாடு கொடுப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தெரியவில்லை.

இப்போது எனக்கு அழுகை மட்டுகிறது.

அவள் வயிற்றை எடுத்து எடுத்துத்தும் பார்த்துவிட்டேன். அவளுக்கு என் மேல் என்ன கோபம் என்று தெரியவில்லை. சாப்பிட எதுவுமே தரவில்லை. பசி மயக்கத்தில் நன்றாகத் தூங்கி விட்டேன்.

இப்போது எனக்குப் பசிக்கிறது.

திடீரென வெடி சப்தம்.

நாட்காலி 17.6.2020 | 13

தீபாவளி அன்றுதானே வெடிவெடிப்பார்கள் என்று ஒருநாள் அம்மா என்னிடம் மனிதர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது சொல்லி இருக்கிறாள். அப்படியானால் இன்று தீபாவளியா?

இப்போது எனக்குப் பயமாக இருந்தது.

மனிதர்கள் வெடிவெடித்தால் என் அம்மா இப்படி ஒடுகிறாள். அவனுக்கு வெடி என்றால் பயம்

என்று சொல்லவே இல்லையே. 'அம்மா, ஒடாதே. என்னால் படுக்கோ, உட்காரவோ முடியலை. உன் வயிற்றில் பந்துபோல அங்கும் இங்கும் இடிபடுகிறேன். உன் வயிறு பஞ்சபோலதான் இருக்கிறது. ஆனாலும் என்னால் முடியலில்லை.

பயமாக இருக்கிறது. ஒடாதே அம்மா. நில், நில்' கத்துகிறேன். கதறுகிறேன்.

இப்போது நான் சாப்பாட்டின் வாசனையை உணர்கிறேன்.

இப்போது ஏதோ ஒரு பழ வாசனை வந்தது. ஆஹா சாப்பாடு கொடுக்கப் போகிறாள் என நாக்கை சட்புக்கொட்டிக்கொண்டு காத்திருந்தேன்.

சற்று நேரத்தில் வெடி மருந்தின் நாற்றமும் ரத்த வாடையும் வந்தது. அம்மாவுக்கு என்ன கோபம் என் மீது என எனக்குச் சத்தியமாகத் தெரியவில்லை. சாப்பாடு கொடுக்காமல், என்னை அவள் வயிற்றில் அங்கும் இங்கும் மோதச் செய்து பயம் காட்டி, வெடிமருந்தின் நாற்றம் மூச்சை முட்டும் அனவுக்குப் பழத்துடன் கலந்து என்னவோ செய்கிறாள். இப்போது நான் குஞ்சையை உணர்கிறேன்.

என்ன இது. இவளைவு குஞ்சையாக இருக்கிறது. ஆற்றில் குளி க் கவந்துள்ளாயா அம்மா. நேற்றும் இது போல குஞ்சையாக உணர்ந்த போது ஏன் இத்தனை குளிர்ச்சி என்று உண்ணிடம் கேட்டேன். குளிப்பதற்காக ஆற்றுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொன்னாய். இப்போது என்ன குளியலுக்கு அவசரம். எனக்குப் பசிக்கிறது. சாப்பிடக் கொடுக்காமல் குளிக்க வந்துள்ளாயே. என்னம்மா ஆசு உனக்கு.

இப்போது ஜாரம் வந்ததை உணர்கிறேன்.

அம்மா அமைதியாக நின்று விட்டாள். ஆற்றின் ஆழத்துக்கு வந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறாள் என நினைக்கிறேன். குஞ்சை.

குஞ்சை. அப்படி ஒரு குஞ்சை. எனக்குக் குளிரில் நடுக்கம் ஆரம்பிக்கிறது. ஜாரம் வருவதைப் போல இருந்தது. ஒரு முறை இப்படித்தான் அம்மாவுக்கு உடல் முடியாமல் போன்போது காட்டில் படுத்தே கிடந்தாள். எனக்கும் அம்மாவின் ஜாரம் பற்றிக்கொண்டது. இப்போது நடுங்குவதைப் போலவே நடுங்கிறேன். அப்போது அம்மா ஆறுதல் சொன்னாள். நடுக்கம் குறைந்தது. ஆனால் இப்போது அதைவிட அதிகமாக நடுங்குகிறேன். ஆனால் அம்மா எதுவுமே சொல்லவில்லை.

இப்போது பேரமைதியாக உணர்கிறேன்.

'அம்மா, மூச்சு முட்டு கிறது. மூச்சு நின்றுவிடும் போல இருக்கிறதே அம்மா. பசிக்கிறது, என இனி நான் உன்னை படுத்த மாட்டேன். கதை சொல் எனத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன். உன்னுடன் சண்டை போட மாட்டேன். பள்ளின் என்னை முச்சுவிடுவதற்கு அனுமதி அம்மா: கதறுகிறேன். கதறுகிறேன்.

இப்போது அம்மா பேசுகிறாள்.

'குழந்தாய், நானே மூச்சுவிட முடியாமல்தான் தன்னீருக்

குள்ளமை. அப்படி ஒரு குஞ்சை. இந்த பூமி நாமும் வாழ்வதற்காகத்தான் என நினைத் திடுந்தேன். ஆனால் மனிதர்கள் முழுமையாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்பதை சற்று முன்னர்தான் நானே தெரிந்து கொண்டேன். இந்த உலகம் நமக்கு வேண்டாம். வேறு உலகுக்கு உன்னை அழைத்துச் செல்கிறேன். அங்கு உனக்கு பசி இருக்காது, யை ம் இருக்காது. பதற்றம் இருக்காது. அமைதி கிடைக்கும். பேரமைதியாக வாழலாம்.'

அம்மா பேசி கொண்டே என்னை வேறொரு உலகுக்கு அழைத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறாள். இரு வருமே மயக்க நிலையில் இருக்கிறோம். இன்னும் சில நெரடிகளில் இறந்துவிடுவோம் என்று சொல்கிறாள் அம்மா. 'பயப்படாதே, என்னை இருக்பற்றிக்கொள்' எனச் சொல்கிறாள். அவள் வயிற்றை இருக்கமாக பற்றிக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் வேறொரு உலகுக்குப் பயணிக்கிறோம். டாட்டா பைபை!

அனைவருக்கும் இந்த நாள் இனிய நாளாகட்டும் என்று வாழ்த்த மனம் வரவில்லை.

14 17.6.2020 15

14 17.6.2020 15